

Hypotekbanken som forretningsfører, og i 1954 fik blandt andre kommunerne mulighed for at optage lån i Hypotekbanken samtidig med, at Den kommunale Lånefond blev ophævet.

Bortset herfra viste bankens administrationsområder sig dog ikke at blive af permanent karakter, og som følge af den 2. verdenskrig var den egentlige hypotekbankvirksomhed efterhånden blevet af meget begrænset omfang, og denne udvikling gav i slutningen af 1940'erne og i begyndelsen af 1960'erne anledning til en række overvejelser over bankens fremtidige organisation, herunder en eventuel nedlæggelse af banken, hvilket dog ikke blev tilfældet. I stedet blev hypotekbankvirksomheden og Finansministeriets statsaktivforvaltning i 1965 lagt sammen under navnet Kongeriget Danmarks Hypotekbank og Finansforvaltning, og ved en ny hypotekbanklov (lov nr. 213 af 3. juni 1967) blev der gennemført en ordning, således at Hypotekbanken ved siden af de egentlige bankforretninger kunne få tillagt forvaltningsopgaver, både under Finansministeriets og andre ministeriers områder.

Statsaktivforvaltningen samt administrationen af statsgarantier, tilskud, studiegæld, restancer og lignende opgaver har siden udgjort langt den overvejende del af Hypotekbankens administrationsområde.

I 1992 blev der gennemført et tværministerielt udvalgsarbejde om rammerne for Hypotekbankens fortsatte virksomhed. Det var udvalgets vurdering, at der principielt stadig kunne være en række fordele forbundet ved at opretholde en fleksibel, statslig bankvirksomhed, og det blev derfor besluttet at videreføre Hypotekbankvirksomheden.

Hypotekbankloven er siden 1967 ændret flere gange, dels i 1991 (lov nr. 194 af 26. marts 1991), hvor det blev bestemt, at bankens overskud skal tilfalde

statskassen, og at bankens reserver ligeledes kan overføres til statskassen, dels i 1993 (lov nr. 451 af 30. juni 1993), hvor kommunerne fik adgang til at optage lån i Hypotekbanken også til andre formål end investeringsopgaver.

Udviklingen i bankens forretningsområde

Siden oprettelsen i 1906 og helt frem til 1954 ydede banken ikke direkte udlån, men provenuet af bankens låneoptagelser blev til støtte for erhvervslivet placeret i forskellige værdipapirer. Støtteelementet lå i de højere kurser, som disse papirer i kraft af opkøbene formodedes at få. Med ændringen af hypotekbankloven i 1954 udvidedes virksomhedsområdet således, at banken fik adgang til at yde direkte lån til kommuner og lignende. Senere blev der med 1967-lovændringen indført den indskrænkning, at banken kun kunne optage lån med henblik på genudlån til kommuner. Allerede med den nye hypotekbanklov i 1973 blev virksomhedsområdet dog på ny udvidet med hjemmel til at optage lån til andre formål end genudlån. Baggrunden herfor var primært bankens medvirken til styrkelse af landets valutabeholdning, hvorimod det mulige støtteelement over for erhvervslivet i denne sammenhæng var af underordnet betydning.

Siden 1973 har der i lovens § 1 været fastsat følgende ret fleksible formålsbestemmelse for bankens virksomhed: "Kongeriget Danmarks Hypotekbank og Finansforvaltning kan optage lån, blandt andet med henblik på udlån til investeringsopgaver af samfundsmæssig betydning." Denne formålsbeskrivelse ledte i de følgende år til en efter datidens forhold betydelig låneoptagelse, som anvendtes til forøgelse af bankens beholdning af obligationer mv. fra 0,6 mia. kr. i 1973 til 4,6 mia. kr. i 1978, jf. følgende oversigt over udviklingen i hovedposterne i bankens balance.